

VERTEC.

Izhaja 1. dné
v mesecu in
veljá za vse
leto 2 gl. 40 k.
za pol leta
1 gl. 20 kr.
Po pošti: za
vse leto 2 gl.
60 kr., za pol
leta 1 gl. 30kr.

Naročnina
naj se naprej
plačuje in
pošilja ured
ništvu v šent-
peterskem
predmestji
hiš. št. 15 v
Ljubljani.
(Laibsch).

Časopis s podobami za slovensko mladost.

Štev. 4.

V Ljubljani 1. aprila 1872.

Leto II.

Bodi previden.

Tam doli prek Save
Pod Šmarno goró,
Sem delal piščalke
Za svojo sestró.

Prepeval sem zraven
Tak lepo ko tič,
Veselja sem skakal
Brezskerbni fantič.

Nobena piščalka
Ni hotla mi pét',
Če tud' sem porezal
Verb skorej deset.

Nič več me ne mika
Pod Šmarno goró,
Dab' rezal piščalke
Za svojo sestró.

Brezskerbno pri delu
Pod verbo sedim,
Kar slišim prav glasno:
„Za ušesa ga prim'!

Uiti sem hotel, —
Prepozno! — možú,
Ušesa rudeča,
Sem nesel domú.

Domá pa še pela
Je šiba močnó,
Ker mlado verbovje
Poškod'val sem zló.

~~~~~
Jože Korenčan.

Pravica pride na dan.

(Spisal Ljud. Tomšič.)

Na cerkvenej uri v vasí V. je ravno dve popoldne odbilo, ko v hišo Večernikovo neznan človek stopi. Ko palico v kot in klobuk na mizo položí, vsede se, ter po gospodarju Večerniku vpraša.

Večernik je ravno pri peči pilo pregledoval in pipico iz žepa privlekel. „Jaz sem gospodar te hiše“, odgovori starček, ter se prijazno tujcu približa, katerega je še le zdaj prav za prav v sobi zapazil.

Mati vstanejo izza kolovrata, na katerem so ravno nit ravnali in ga zasukati hotli, ter plašljivo gledajo v tujega človeka. Tudi Ančika, Večernikova hči, položí svoje delo na stran, ter se bliže neznanemu človeku primakne.